

Posudek magisterské diplomové práce

Název práce: Chrématonymá v súčasnej bulharčine, češtine a slovenčine

Studijní obor: Slavistická studia ve specializaci bulharistika

Autorka práce: Viktória Drugdová

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Hana Gladkova, CSc.

Oponentka: Mgr. Ginka Bakardžieva, PhD.

Diplomová práce V. Drugdové je zaměřena na analýzu chrématonym (přesněji na podskupinu tvořenou názvy restaurací) na základě excerpovaného jazykového materiálu z bulharštiny, češtiny a slovenštiny. Samotná volba tohoto tématu poskytuje řadu předností, poněvadž je problematika chrématonym v poměru s dalšími základními onomastickými skupinami (antroponym a toponym) nedostatečně zpracována, tím méně v komparačním plánu. Předložená práce má 94 stran, včetně seznamu použité literatury, elektronických zdrojů a příloh excerpovaných názvů.

Vycházejíc z definice základního pojmu *chrématonymum* (podle R. Šrámka, 1999, s. 165), autorka vymezuje a zdůvodňuje cíl své práce: „popis a porovnanie vybraných existujúcich názvov reštauračných zariadení v Bulharsku, Čechách a na Slovensku, a to hlavne z hľadiska použitia tradičných názvov, anglicizmov a neologizmov“ (*Úvod*, s. 7). Dále upřesňuje, že tento výběr je zaměřen na podniky lokalizované v hlavních městech, „pretože sú dobre dostupné a kvantitatívne dostatočne zastúpené na internetových stránkach“ (*Materiálové východisko práce*, s. 9). Po stručném, ale přesvědčivém přehledu bádání týkajících se problematiky chrématonym (kap. 3.), autorka naznačuje základní teoretická východiska svého rozboru (kap. 4.): z české onomasiologie jsou to především práce M. Knappové, R. Šrámka, z bulharské – L. Dimitrovové-Todorovové, ze slovenské – J. Furdíka, M. Ološtiaka, M. Imrichové. Zvláštní pozornost je věnována klasifikacím vlastních jmen M. Ološtiaka a slovenských logonym M. Imrichové (kap. 5.), které byly přizpůsobeny k třídění názvů restaurací. V dalších kapitolách (6–12) se autorka zaměřuje na formální charakteristiku názvů restaurací, na typy motivace (sémantická, morfologická, slovtvorná, syntaktická), na cizojazyčné a na asociační názvy. Rozbor a komentáře jsou podpořeny i statistickými údaji (viz Tabulky 1 – 4, s. 24, 33, 37, 47). Přitom autorka konfrontuje výsledky, ke kterým dospěla při zkoumání názvů restaurací, se závěry M. Imrichové o firemních názvech; pozoruje a zdůrazňuje zvláštnosti, jež zjistila na základě materiálu ze tří slovanských jazyků.

Předložená práce je jasně strukturována a představuje přehledně uspořádaný celek, v němž by se daly vymezit dvě základní části – teoretická a taxonomická. Excerpovaný materiál se analyzuje nejen z hlediska ryze lingvistického, ale i s ohledem k funkčně-pragmatickým a sociolingvistickým činitelům, na pozadí probíhajících integračních procesů v důsledku společenských změn a globalizace. V této souvislosti se nabízejí diskusní otázky, zda cizojazyčné názvy obohacují nebo ochuzují jazyk, zda existují nějaké regulační mechanismy pro jejich užívání.

Při klasifikaci jazykového materiálu se vloudily některé nepřesnosti, tak např. název *Колелата* je apelativum stř.r., pl. nikoli vztažné neapelativní adjektivum (s. 35); adjektivum v atributivním spojení *Орлово гнездо* je vztažné nikoli přivlastňovací (s. 35). Jisté nedorozumění by mohla vzbudit morfologická charakteristika lexému *сам* (s. 35), který je v bulharské třídění slovních druhů považován za přídavné jméno, v české a slovenské – za určovací zájmeno. Autorka by se mohla tomu vyhnout dodáním příslušného vysvětlení. Na s. 53 (12.3., bod a) nejsou rozhraničené tvary motivované antroponymy od etnonym a dále se

v bodu c) naskýtá podivná formulace *vztažná detoponymická zájmena* místo adjektiva. Pasáže, kde se autorka zmiňuje o záměrné archaizaci (s. 58-59), by mohla obohatit i dalšími příklady bulharských názvů, ve kterých se uplatňuje stylizovaný starší pravopis za účelem pragmatickým: *Сакаръ, Дълбокъ зимникъ, Подъ липите*. Referenční odkazy se uvádějí převážně v poznámkách, místy však vzniká dojem, že se cituje poněkud volně, protože se málokdy objeví přímá citace, tj. s uvozovkami (srov. např. pozn. 3, 5, 7 na s. 12). V seznamu literatury chybějí práce A. Superanské a N. Kovačeva, přestože jsou v textu citovány.

Diplomovou práci V. Drugdové – i přes uvedené nedostatky – považuji za celkově zdařilou. Autorka shromáždila a utřídila rozsáhlý materiál z tří slovanských jazyků a dospěla k zajímavým závěrům. Navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

V Praze dne 11.9.2011

Mgr. Ginka Bakardžieva, PhD.